

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphaneſis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De morte Arcadij imperatoris, & de imperio Theodosii iunioris, de
Sororibus eius, de pietate virtute ac virginitate Pulcheriæ imperatricis, &
de pijs eiusdem factis, tum quàm honestē imperatorem ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

HERMIAE SO-
ZOMENI ECCLESIA-
STICAE HISTORIAE LI-
BER NONVS.

SVFFRIDO PETRO LEOVAR-
diensi Frisio Interprete.

*De morte Arcadij imperatoris, & de imperio Theo-
dosi iunioris, de Sororibus eius, de pietate vir-
tute ac virginitate Pulcheria imperatricis, &
de pijs eiusdem factis, tum quàm honestè im-
peratorem educauerit. CAPVT I.*

D Iohannem igitur quæ attinet, ita
se habuerunt: Non multo autè post
illius mortem cum Atticus annum
tertium in Episcopatu Constanti-
nopolitano ageret, Basso ac Philip-
po consulibus vita defungitur Ar-
cadius, relicto Imperij successore
Theodosio, filio recès ablatato, &
filiabus insuper Pulcheria, Arcadia & Marina, etiamnum
admodum iuuenulis. Quæ in re mihi vel maximè de-
clarasse videtur Deus, solam pietatem Regibus ad salu-
zem sufficere. absque illa verò nihil esse vel exercitum, vel
Imperatoris fortitudinem, vel apparatus reliquum. Ete-
nim cum pientissimum euasurum hunc Imperatorem pro-
uidisset huius vniuersi conditrix diuina potentia, tum ip-
sius Theodosij, tum etiam Imperij procuratricem consti-
tuit Pulcheriam sororem: Quæ quidem nondum deci-
mum quintum agens annum, supra ætatem sapientissi-
mum ac diuinum spiritum accepit. ac primum Deo vir-
ginitatem suam deuouit, deinde & sorores suas ad idem
vite

vitæ institutum educavit, ne forte virum quenquam ali-
 um Imperio subinduceret, sed potius omnem invidiæ &
 insidiarum occasionem præcideret. Vt igitur ea quæ con-
 stituerat, consignaret, ac Deum ipsum ac sacerdotes om-
 nesq; subditos testes faceret voluntatis suæ, ex auro gem-
 misque pretiosis admirabile quoddam donarium, & spe-
 ctaculum omnium pulcherrimum pro virginitate sua &
 Imperio fratris, sacram mensam, Ecclesiæ Constantino-
 politanæ dedicavit, idque ipsum, vt cunctis esset conspi-
 cuum, in fronte eiusdem mensæ literis expressit. Postquam
 autem Principatus curam suscepisset, rectissimè, & magno
 eum decore Romanum Imperium gubernavit, cum & be-
 ne consulere, & consulta expedite perageret ac scriberet.
 Diligentem enim operam impenderat, vt Romana Græ-
 caque lingua propriè loqueretur ac scriberet. Rerum por-
 ro gerendarum dispositionem fratris autoritate fulcie-
 bat, atque id curabat, vt is pro ætate disciplinis idoneis ex
 Imperatoriæ maiestatis dignitate quàm maximè institue-
 retur. Itaque equestris quidem pugnæ, ac reliquam in ar-
 mis ac literis scientiam ab harum rerum professoribus di-
 scebat. vt verò in processu ornatè se atque regaliter gere-
 ret, à sorore erudiebatur: De qua videlicet hoc discebat,
 quid in vestitu, quid in sedendo, quid in ingressu deco-
 rum esset, quo modo cõhibere risum, & pro re nata tum
 amabilis tum formidabilis esse, & eos, qui quid peterent,
 appositè audire deberet: Haud minimè autem eum ad pie-
 tatem instituebat, assuefaciens, vt & continenter oraret,
 & ecclesias frequenter accederet, & donarijs ac cimelijs
 templa honoraret, & in precio haberet sacerdotes ac cæ-
 teros viros bonos, & eos, qui sapientiam Christianorum
 legibus approbatam sectarentur: Quin etiam cum per do-
 ctrinas adulterinas videretur esse turbanda Religio, stu-
 diose ac prudenter obstetit: nam quòd nostra memoria no-
 uæ hæreses non insurrexerint, ipsam potissimum in causa
 fuisse comperimus, sicut in consequentibus videbimus.
 Et sane quum magna cum reuerentia Deum coleret, dice-
 re longum foret, apud quos, & quot templa magnificè illa
 construxerit, quotque pauperum diuersoria & conuentus
 monasticos instituerit, perennes his ipsis largita sumptus
 ad

SOZOMENI HISTOR.

ad suppeditandum incolentibus alimentum: Si quis verò de harum rerum veritate experientia suæ credere malit quàm verbis meis, comperiet me neque falsè neque ad gratiam hæc scribere, si modò apud eius curiæ Præfectos conscriptam perlegerit harum rerum historiam, & ex actis publicis æstimet, an scriptis nostris res gestæ consonent. Si cui verò hæc sola ad faciendam fidem non sufficiunt, fidem iusuper vel Deus ipse faciat, qui illam omnibus modis ob rationem vitæ charam habet, vt quam & præcantem promptè exaudiat, ac sæpius de rebus agendis sua apparitione certiozem faciat: Nemo enim Dei amorem hominibus vnquam conciliari dixerit, nisi ipsi suis operibus se illo dignos præstiterint: Cæterum quantum quidem ad particulare demonstrationem in singulis diuinitus exhibitis attinet, vt intelligatur Deo charam esse Imperatoris sororem, deinceps volens supersedebo, ne quis fortè calumnietur, me, qui alia scribere susceperim, in laudum campos expatiari: Illud autem quod mihi & ecclesiasticæ historiæ proprium, & diuini erga illam amoris illustre argumentum esse videtur, hoc loco referam, etiamsi tempore quidem serius acciderit: habet autem se hoc modo.

De inuentione reliquiarum sanctorum quadraginta martyrum. CAP. II.

Mulier quædam Eusebia nomine hæreseos Macedonianæ ministra, domum & hortum habebat extramœnia ciuitatis Constantinopolitanæ, & sanctas reliquias hic asseruabat quadraginta militum, qui apud Sebastiam Armeniæ tempore Licinij martyriū fecerant: Ea cum esset moritura locum hunc reliquit monachis sibi in religione conformibus, & eos iureiurando adstrinxit, vt se ibidem sepelirent, atque vt supra caput in sublimi loculum suum priuatim expolirent, & secum vnâ martyrum reliquias reconderent, ac nemini rem indicarent. Ac monachi quidem fecerunt sicuti mandatum fuerat: vt autè debitum cultum martyres consequerentur, & externi tamen rem nescirent, secundū datum Eusebiæ iusiurandum,

oratorium